

ΠΟΤΕ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ ΤΟΝ ΘΕΟ

Ο Sri Suni Manohar Gavaskar, ένας άγιος και παγκόσμιας φήμης Ινδός παίκτης του κρίκετ, μιλάει στον Δρ G. VENKATARAMAN για τις προσωπικές του εμπειρίες με τον Μπαγκαβάν Σρι Σάτσα Σάι Μπάμπα, σε μια συνέντευξη για τον Ραδιοφωνικό Σταθμό Σάι Παγκόσμια Αρμονία.

ΣΑΪ PAM! Καλώς ήρθατε στα στούντιο του Ραδιοφωνικού Σταθμού Σάι Παγκόσμια Αρμονία. Είναι μεγάλη στιγμή για εμένα, επειδή ποτέ στη ζωή μου δε φαντάστηκα ότι θα έπαιρνα συνέντευξη από μια μεγάλη προσωπικότητα σαν εσάς. Συνήθως, αρχίζω να ρωτάω τους ανθρώπους πότε ήρθαν για πρώτη φορά στον Σουάμι. Αλλά θέλω να σας υποβάλω πρώτα την ερώτηση: Κατά την μακρά σταδιοδρομία σας, θα σας πήραν αμέτρητες συνεντεύξεις κι εσείς θα έχετε δώσει άλλες τόσες. Αλλά είχατε φαντασθεί ότι θα ερχόσασταν εδώ στο στούντιο του Ραδιοφωνικού Σταθμού Σάι Παγκόσμια Αρμονία και θα δίνατε συνέντευξη; Πώς σας φαίνεται αυτή η εμπειρία;

Αληθινά, είναι κάτι πέραν από περιγραφή. Πάνω απόλα, με το να έρχομαι στο Πρασάντι Νίλαγιαμ για να βρω γαλήνη – που μας διαφεύγει στη ζωή – είναι από μόνη της μεγάλη εμπειρία. Για να είμαι ειλικρινής, όταν επιστρέφει κάποιος στον τόπο του από το Πρασάντι Νίλαγιαμ έρχεται αντιμέτωπος με την βιασύνη και το τρέξιμο, την θορυβώδη δραστηριότητα της καθημερινής ζωής, η οποία δεν του προσφέρει γαλήνη και βρίσκεται πάντοτε κάτω από κάποιο είδος πίεσης. Αλλά όταν έρχεται εδώ, αυτά τα ταξίδια τού χαρίζουν σε μεγάλο βαθμό ειρήνη. Νιώθω αυτή την ειρήνη εδώ. Ανεξάρτητα από το πόσες συνεντεύξεις μπορεί να έχει δώσει κάποιος, κάθε φορά υπάρχει κάποια νευρικότητα, όταν δίνει άλλη μία συνέντευξη. Αλλά αυτή η νευρικότητα απλά δεν υπάρχει τώρα όταν βρίσκομαι εδώ, γιατί πραγματικά αισθάνομαι ότι βρίσκομαι πολύ κοντά στον Σουάμι, εδώ γύρω.

Πολύ ωραία! Ο αέρας εδώ εκπέμπει ένα είδος μαγείας που σας συναρπάζει και απομακρύνει όλες τις ανησυχίες και στενοχώριες σας. Αισθάνεστε πολύ χαλαρωμένος, γεγονός που σημαίνει ότι θα πρέπει να έρχεστε πιο συχνά, εδώ.

Ναι! Θα το ήθελα πάρα πολύ. Ελπίζω, επίσης, ότι ο Σουάμι το ρυθμίζει, μιας και είναι μόνο Εκείνος που μπορεί να το κάνει.

Τώρα, έρχομαι στην καθιερωμένη ερώτηση που υποβάλλεται σε όλες τις διασημότητες. Πώς συνέβηκε να έρθετε στον Σουάμι; Όταν ήρθατε στον Σουάμι για πρώτη φορά, παίζατε ακόμη κρίκετ; Τώρα, βέβαια, παρακολουθείτε τους παίκτες και τους καθοδηγείτε. Όντας καταμεσής στις βιασύνες και τις εντάσεις, πώς συνέβηκε να έρθετε στον Σουάμι;

Λοιπόν! Όλα άρχισαν από την μητέρα μου, η οποία είχε ένα όραμα του Σουάμι.

Ω, κατάλαβα! Πότε συνέβηκε αυτό;

Συνέβηκε το 1970. Κάποια ημέρα, την ώρα που μαγείρευε στο σπίτι μας στο Ντανκάρ της Βομβάης, είχε ξαφνικά ένα όραμα του Σουάμι. Τον είδε ολοζώντανο. Ταράχτηκε πολύ, σταμάτησε το μαγείρεμα και κατέβηκε στο δρόμο, όπου συνάντησε έναν εφημεριδοπώλη. Περιγράφοντας σε αυτόν την θεότητα που είχε δει στο όραμά της, ρώτησε μήπως είχε κάποια φωτογραφία της. Ο εφημεριδοπώλης είχε πολλές φωτογραφίες θεών και θεαινών, αλλά δεν είχε καμιά φωτογραφία του Σουάμι. Η μητέρα μου, αφού έψαξε όλο τον σωρό με τις φωτογραφίες, δεν μπόρεσε να βρει αυτή που αναζητούσε. Έτσι, ο εφημεριδοπώλης της υπέδειξε να απευθυνθεί σ' έναν άλλο συνάδελφό του, στον ίδιο δρόμο. Πήγε εκεί, αλλά πάλι δεν μπόρεσε να βρει τη φωτογραφία του προσώπου που είχε δει στο όραμα. Έτσι, επέστρεψε πάλι στον πρώτο εφημεριδοπώλη, ο οποίος μας έφερνε καθημερινά την εφημερίδα μας.

Του ζήτησε να ξαναψάξει. Τότε, ο εφημεριδοπώλης της είπε: «Μόλις πριν δέκα λεπτά σου έδειξα φωτογραφίες και είδες ότι δεν υπάρχει κάποια σαν αυτή που ζητάς. Πώς μπορεί να υπάρχει τώρα;» Επειδή η μητέρα μου επέμενε, άρχισε να τις δείχνει πάλι. Και να! Η μητέρα μου βρήκε την φωτογραφία του Σουάμι ανάμεσα σε άλλες. Ήταν ακριβώς, όπως στο όραμα, με σηκωμένο το χέρι του (στάση της αφοβίας). Ο εφημεριδοπώλης της έδωσε την φωτογραφία, και όταν η μητέρα μου τον ρώτησε για την τιμή της, εκείνος είπε: «Κοίταξε! Δε γνωρίζω πώς ήρθε εδώ αυτή η φωτογραφία, γιατί ποτέ δεν την είχα παραγγείλει. Έτσι, δε θα σε χρεώνω καθόλου. Είναι δική σου». Από τότε, έχω αυτή την φωτογραφία στο υπνοδωμάτιό μου. Αμέσως μετά, οι καλοτυχίες μου στο κρίκετ ανέβηκαν κατακόρυφα. Μέχρι τότε ήμουν, απλά, ένας καλός παίκτης. Αλλά μετά το γεγονός της φωτογραφίας υπήρξε μια σταθερή προς τα πάνω ώθηση στην σταδιοδρομία μου, σαν παίκτης του κρίκετ. Από τότε, παράλληλα με την μητέρα και τον πατέρα μου,

άρχισα να έρχομαι σ' επικοινωνία με τον Σουάμι, νοητικά και πνευματικά.

Η ιστορία σας είναι αναμφίβολα καταπληκτική. Δε γνωρίζω αν έχετε πληροφορηθεί για τον Αμερικανό Sinclair. Είχε σχεδόν παρόμοια εμπειρία. Την έχει καταγράψει ο ίδιος. Ο Σουάμι εμφανίστηκε δυο-τρεις φορές στο δωμάτιο προσευχής του, στο Connecticut. Εκείνη την εποχή, δε γνώριζε ποιος ήταν ο Σουάμι. Έτσι, πήγε στο πιο μεγάλο βιβλιοπωλείο της Νέας Υόρκης, το οποίο πωλούσε πνευματικά βιβλία. Είπε στον πωλητή: «Θέλω ένα βιβλίο με κάποιον που μοιάζει σαν αυτόν...». Ο πωλητής χαμογέλασε, απομακρύνθηκε για λίγο κι επέστρεψε κρατώντας ένα βιβλίο κι ένα φακελάκι βιμπούτι. Αποδείχτηκε ότι ο πωλητής ήταν πιστός του Σουάμι. Φαντασθείτε! Αυτό συνέβηκε στην Νέα Υόρκη. Στη συνέχεια, ανακάλυψε πού ήταν το Πουτταπάρτι και ήρθε. Όταν είδε τον Σουάμι, αναγνώρισε ότι ήταν το ίδιο πρόσωπο ακριβώς με αυτό που είχε δει στα οράματά του, στο σπίτι του στο Connecticut.

Καταπληκτικό! Απόλυτα καταπληκτικό.

Βεβαίως. Ο Σουάμι έχει τους δικούς του τρόπους να φέρνει τους ανθρώπους κοντά του. Η επόμενη ερώτηση είναι: Τι επίδραση εκτιμάτε ότι είχε ο Σουάμι σ' εσάς; Αυτή η επίδραση είναι πολύ σημαντική για την νεολαία μας αλλά και για όλους εμάς.

Υπάρχει σαφώς η επίδραση. Ο Σουάμι κατηύθυνε ολόκληρη την σταδιοδρομία μου με το κρίκετ.

Με ποιον τρόπο;

Υπήρχαν αποφάσεις που ήταν δύσκολο να ληφθούν, αναφορικά με ορισμένες φάσεις του παιγνιδιού, όπως η αρχηγία της Ινδικής ομάδας. Είναι μια θέση που τιμάται ιδιαίτερω. Αισθανόμουν λίγο ενοχλημένος, αναστατωμένος και ανυπόμονος να είμαι ο αρχηγός της ομάδας, διότι επηρέαζε το προσωπικό μου παίξιμο. Σε αυτό το στάδιο, άκουσα μια ήρεμη φωνή που έλεγε: «Να αποδέχεσαι ό,τι αποκτάς». Ήταν μια εσωτερική φωνή. Ήταν την εποχή που έκανα τις πρωινές μου προσευχές. Εφήρμοζα έναν τύπο προσευχής από την εποχή που πήγαινα στο σχολείο. Ουσιαστικά, ήσαν πάντοτε τα ίδια λόγια που έλεγα. Ανατρέφηκα σπουδάζοντας σε σχολείο Ιησουιτών. Έτσι, είναι μια προσευχή που απευθύνομαι στον Θεό, την οποία συνεχίζω να λέγω για πολλά χρόνια.

Και δεν την παραλείπεις ακόμα και όταν ταξιδεύεις.

Όχι! Δεν την παραλείπω. Στην πραγματικότητα, ακόμα και τώρα, το πρώτο που κάνω μόλις σηκωθώ το πρωί είναι να αγγίξω τα πόδια του Σουάμι στην φωτογραφία, που είναι δίπλα στο κρεβάτι μου.

Φανταστικό! Στην κυριολεξία κάνεις αυτό που συνιστά ο Σουάμι, δηλαδή αρχίζεις την ημέρα σου με τον Θεό. Είναι το πιο σημαντικό πράγμα που κάνεις. Ο Σουάμι είναι εκεί κάθε ημέρα και στιγμή. Αρχίζεις την ημέρα με τον Θεό. Τι υπέροχο πράγμα! Λέτε, λοιπόν, ότι ο Σουάμι σάς έχει καθοδηγήσει σε όλες τις αποφάσεις σας που πήρατε και σε κρίσιμες καμπές της ζωής σας κ.τ.λ.

Όλοι μας περνάμε δύσκολες στιγμές στην σταδιοδρομία μας στο κρίκετ, όταν τίποτε δε φαίνεται να πηγαίνει καλά. Αλλά αυτό συμβαίνει σε όλους τους ανθρώπους. Εκείνη την ώρα δυναμώνει μια αίσθηση απογοήτευσης, και τότε συμβαίνει να επεμβαίνει το καθοδηγητικό χέρι του Σουάμι. Σε τέτοιες στιγμές, η διάθεσή μου είναι να παραδεχτώ την ήττα μου, να παραιτηθώ και να πω: «Δε θέλω να παίζω πια».

Θυμάμαι πολύ έντονα τα πρώτα χρόνια της μεγάλης πειθαρχίας, της ευπρέπειας, της αξιοπρέπειας στο πεδίο των αγωνισμάτων και αθλημάτων και θα ήθελα να παρουσιάσω έναν χαρακτήρα της εποχής. Έχουμε ακούσει για τον Frank Chester, τον άριστο διαιτητή, και πώς οι άνθρωποι αποδέχονταν την κρίση και απόφαση του διαιτητή χωρίς αμφισβήτηση, πώς εκδηλωνόταν γνήσιο αθλητικό πνεύμα κ.λ.π. Το κρίκετ ήταν ένα άθλημα που σχετιζόταν με τον χαρακτήρα. Με κάποιο τρόπο, φαίνεται να έχουμε γρήγορα απομακρυνθεί πολύ από αυτό το πνεύμα. Γιατί - στην ευχή - συνέβηκε αυτό;

Νομίζω ότι σε μεγάλο βαθμό οφείλεται στην εμπορευματοποίηση του αθλήματος, που έχει κάνει κάποιους παίκτες – όχι όλους – να χάσουν το αληθινό αγωνιστικό πνεύμα. Το κρίκετ διέθετε κάποιες ευγενικές παραδόσεις. Όπως πολύ σωστά είπατε, το κρίκετ διαπλάθει τον χαρακτήρα σε μεγάλο βαθμό. Για παράδειγμα, σαν *μπάτσμαν* (ο παίκτης που σερβίρει την μπάλα) δεν μπορεί να πετύχει εκατό βαθμούς (πόντους), αν δεν υπάρχει άλλος παίκτης στην απέναντι άκρη του γηπέδου που να συνεργάζεται μαζί του, ώστε να πετυχαίνει να αντικρούσει μερικές ρίψεις ενός πολύ καλού *μπάτσμαν*, τον οποίο ίσως να μη θέλει να δει στα μάτια του, ή να αισθάνεται άβουλα να παίζει μαζί του. Έτσι, ο συμπαίκτης του μπορεί να πέτυχε να αντιμετωπίσει

εύστοχα μόνο 25 ρίψεις, αλλά με αυτή την επιτυχία τον βοήθησε να ξεπεράσει τις δύσκολες ρίψεις και να κερδίσει 100 βαθμούς. Παρομοίως, ο *μπάτσμαν* δεν μπορεί να παίζει εύστοχα, αν οι ανασχετικοί παίκτες δεν πιάνουν την μπάλα, αν σταματούν να κάνουν γρήγορα τον γύρο του γηπέδου, αν φέρονται πιεστικά σε αυτόν (τον *μπάτσμαν*). Επομένως, το κρίκετ διδάσκει το πνεύμα ομαδικής συνεργασίας.

Επίσης, νομίζω ότι το κρίκετ διδάσκει τον παίκτη να ζει στην κοινωνία και να αντιμετωπίζει όλες τις ανισότητες και αδυναμίες. Δεν υπάρχει ισότητα στην κοινωνία. Υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που είναι πιο τυχεροί από άλλους. Αυτό αντανακλά με πολλούς τρόπους στο επίπεδο ικανότητας του παίκτη. Υπάρχει κάποιος που είναι πάρα πολύ έμπειρος, αλλά δεν μπορεί να πετύχει εκατό βαθμούς (πόντους), ή να πετύχει πέντε «περάσματα», εκτός και υπάρχει κάποιος ελάχιστα λιγότερος έμπειρος παίκτης, που τον βοηθάει. Μερικές φορές, ο περισσότερο έμπειρος παίκτης οφείλει να φροντίσει έναν λιγότερο έμπειρο. Αυτό είναι που μας διδάσκει επίσης η κοινωνία. Οι πιο τυχεροί άνθρωποι πρέπει να φροντίζουν τους λιγότερο τυχερούς. Θεωρώ ότι, κατά κάποιον τρόπο, το κρίκετ είναι αντανάκλαση της κοινωνίας, γενικώς.

Υποθέτω, επίσης, ότι ο χαρακτήρας αναδεικνύει ένα στοιχείο θάρρους. Δε θα συμφωνούσατε;

Ναι! Γνωρίζετε ότι υπάρχουν στιγμές που τα πράγματα δεν πηγαίνουν καλά για τον παίκτη και την ομάδα. Σε τέτοιες καταστάσεις, πρέπει να αντιληφθεί πώς να τις αντιμετωπίσει μ' επιτυχία, πώς να αντιπαλέψει, πώς να περιμένει την κατάλληλη ευκαιρία, μέχρι να περάσει η δύσκολη περίοδος. Μετά, επωφελείται από αυτή και συνεχίζει είτε για να αυξήσει τους βαθμούς επιτυχίας, είτε για να προσθέσει «περάσματα», κατά περίπτωση. Με αυτό τον τρόπο, το κρίκετ συμβάλλει πολύ στη διαμόρφωση του χαρακτήρα.

Μιλώντας για χαρακτήρα, θα ήθελα σε αυτό το σημείο να αναφέρω τον Vijay Merchant. Ίσως τον έχετε συναντήσει, βέβαια. Θα μπορούσατε να μας πείτε κάτι γι' αυτόν τον σπουδαίο άνθρωπο; Πρόκειται για έναν από τους θρύλους της Ινδικής ομάδας κρίκετ, αναφορικά με τον χαρακτήρα και την πειθαρχία. Τον χαιρετίζω με σεβασμό.

Ναι! Ακριβώς έτσι είναι. Σύμφωνα με τα λεγόμενα εκείνων που έχουν παρακολουθήσει το Ινδικό κρίκετ από το 1932, ήταν ο πιο ολοκληρωμένος τεχνικά *μπάτσμαν*.

Τον έχω δει μερικές φορές και δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό που λέτε.

Ναι! Σχεδόν όμοιος με αυτόν υπήρξε μετά ο Sachin Tendulkar, αναφορικά με την τεχνική τελειότητα. Αυτό λένε οι ειδήμονες κι εκείνοι που παρακολούθησαν το παιγνίδι για πολλά χρόνια. Αλλά ο αείμνηστος Vijay Merchant συνήθιζε να λέει ότι η δεύτερη θητεία του στη ζωή ήταν καλύτερη από την πρώτη. Η πρώτη ήταν σαν παίκτης του κρίκετ και η δεύτερη στην υπηρεσία της κοινωνίας. Ήταν πρόεδρος του Εθνικού Συλλόγου Τυφλών της Ινδίας. Ήταν μεγάλος φιλάνθρωπος κι έκανε πολλές αγαθοεργίες. Λάτρευε αυτή την περίοδο της θητείας του, αυτό τον χρόνο της ζωής του, πολύ περισσότερο από τον προηγούμενο σαν παίκτης του κρίκετ. Σαν παίκτης του κρίκετ υπήρξε μεγάλος εμπνευστής, γιατί κι εγώ μεγάλωσα ακούγοντας ιστορίες για μεγάλους παίκτες, όπως οι: Vijay Merchant, Vijay Hazare, Polly Umrigar, Vijay Manjrekar. Όλοι αυτοί ήσαν προσωπικότητες που μας ενέπνεαν. Ιδιαίτέρως, ο Vijay Merchant και ο Vijay Hazare, επειδή δεν πετύχαιναν μόνο εκατό βαθμούς (πόντους), αλλά 200 και 300.

Αυτό με παρακινεί να υποβάλω μια άλλη ενδιαφέρουσα ερώτηση. Πάντοτε υπάρχουν άνθρωποι που εμπνέουν, αλλά φαίνεται ότι έχει αλλάξει η φύση των ανθρώπων που εμπνέουν. Εκείνες τις εποχές, υπήρχαν μεγάλοι όχι μόνο ως προς την επαγγελματική ικανότητα, αλλά διέθεταν και σπουδαίο χαρακτήρα και πειθαρχία. Εννοώ, πως οποιονδήποτε θαυμάζατε διέθετε αυτές τις αρετές.

Σήμερα, όμως, υπάρχουν ορισμένες εκδηλώσεις συμπεριφοράς στο γήπεδο που σας κάνουν να επιθυμείτε με πάθος τις παλιές καλές ημέρες και να λέτε ότι δε συνέβαιναν τέτοια πράγματα, τότε. Γνωρίζετε περιστατικά- που συμβαίνουν σήμερα – όπως να χτυπούν τον διαιτητή ή να βλάπτουν ψυχολογικά την αταραξία του παίκτη της αντίπαλης ομάδας. Είστε καλά πληροφορημένος ότι, αν θέλει κάποιος να βγάλει έξω από το παιγνίδι ένα πρόσωπο, μπορεί να σερβίρει καλύτερα την μπάλα, αλλά δεν είναι σωστό να βλάπτει το ηθικό του αντίπαλου, με τη δική του ανάρμοστη συμπεριφορά.

Σωστά. Τελευταία, είχα να κάνω μία ομιλία στο Lord's στο Λονδίνο, σχετική με το Πνεύμα του Κρίκετ. Αυτό, ακριβώς, το σημείο τόνισα.

Είμαι πολύ χαρούμενος να ακούω ότι τόνισατε αυτό το θέμα. Μου θυμίζει την παρατήρηση που κάνατε μετά την λήξη του παιγνιδιού για το Κύπελλο Ενότητας του Αγώνα Κρίκετ, στο Πρασάντι Νίλαγιαμ. Τότε, είπατε «Σε κάθε παιγνίδι υπάρχουν νικητές και ηττημένοι, αλλά αυτό

που έχει σημασία είναι πώς παίχτηκε το παιχνίδι». Δε θα ξεχάσω αυτά τα λόγια σας. Αληθινά, είναι πολύ σημαντικά. Αλλά πέστε μας, ποια ήταν η αρχική ιδέα και πώς πραγματοποιήθηκε ο Αγώνας Κυπέλλου Ενότητας;

Νομίζω, ότι ο Σουάμι, σε μία από τις παρεμβάσεις του, είπε πως επιθυμούσε να διαδοθεί το μήνυμα της αδελφосύνης και της ενότητας στους ανθρώπους που ασχολούνται με τα αθλητικά παιχνίδια. Επειδή το κρίκετ είναι ένα τέτοιο μεγάλο παιχνίδι στη χώρα μας και – στην πραγματικότητα – από την πλευρά μας στον κόσμο, θέλησε να γίνει ένας αγώνας κρίκετ. Εφόσον ο Σουάμι έδωσε την συγκατάθεσή του να γίνει ο αγώνας, άρχισαν οι προετοιμασίες για να εξασφαλισθεί ότι το γήπεδο θα ήταν έτοιμο, λόγω του ότι η προϋπόθεση ήταν να είναι σε άριστη κατάσταση.

Δεν υπήρχε γήπεδο κρίκετ;

Όχι, δεν υπήρχε. Τα πάντα έπρεπε να αρχίσουν από το μηδέν, ουσιαστικά. Ο Σουάμι ενδιαφέρθηκε πάρα πολύ να διαπιστώσει ότι το γήπεδο ήταν κατάλληλο, επειδή δεν ήθελε να υπάρξουν τραυματισμοί. Αν η κατάσταση και η ποιότητα του γηπέδου δεν είναι καλή, δεν πρόκειται να είναι καλή και η ποιότητα του παιχνιδιού. Ανατέθηκε στον Πρασάννα για να βεβαιώσει ότι το γήπεδο, και μέχρι το σημείο που φτάνει η μπάλα, ήταν κατάλληλο και ασφαλές, κι εγώ ανέλαβα την ευθύνη να εξασφαλίσω το κάλεσμα των παικτών. Ο Σουάμι ήθελε να έρθουν παίκτες από όλο τον κόσμο και ιδιαίτερα από το Πακιστάν. Όταν πλησίασα και βολιδοσκόπησα τους παίκτες του Πακιστάν, για να βεβαιωθώ ότι δε θα υπήρχε σύγχυση ή αταξία της τελευταίας στιγμής, για το γεγονός πως πίστευαν στο Ισλάμ, απλά τους εξήγησα ότι αυτό εδώ είναι το μέρος όπου είναι καλοδεχούμενοι άνθρωποι όλων των θρησκειών. Δεν υπήρχε ιδιαίτερη θρησκεία που να της δόθηκε πρόσθετη έμφαση. Οι Πακιστανοί ήσαν ενθουσιασμένοι που θα έρχονταν. Είχαμε τέσσερις Πακιστανούς παίκτες και δύο πρώην Πακιστανούς – τον Zaheer Abbas και τον Haneef Mohammed – γνωστοί ως αυθεντικοί «μικροί αριστοτέχνες».

Έτσι, ήταν δική μου η ευθύνη να έχουμε συγκροτήσει την κατάλληλη εντεκαμελή ομάδα. Ο Arjuna Ranatunga ήταν, επίσης, ένα πιστός του Σουάμι. Έρχεται συχνά εδώ και βοήθησε πολύ. Και ο Kalicharan ήταν εκεί. Ο Sachin Tendulkar ήταν ο αρχηγός της Ινδικής ομάδας. Ήταν πολύ ενθουσιώδης και πρόθυμος να έρθει και να παίξει σε αυτό το παιχνίδι. Έτσι, λοιπόν, πραγματοποιήθηκε ο αγώνας κρίκετ. *Έχουμε μια φωτογραφία που ο Σουάμι μιλάει εγκάρδια στον Sachin.*

Ο Sachin ήταν πραγματικά πολύ πιεσμένος με την ανάληψη της αρχηγίας της ομάδας. Γινόταν πολύς λόγος ότι επηρεαζόταν το παίξιμό του λόγω της αρχηγίας. Γι' αυτό, ο Sachin θέλησε πραγματικά να ρωτήσει τον Σουάμι για το τι θα έπρεπε να κάνει, εάν έπρεπε να είναι αρχηγός της ομάδας ή όχι.

Ακριβώς, όπως εσείς είχατε προβλήματα με την αρχηγίας σας.

Ακριβώς. Συνέχιζε να με ρωτάει: «Μπορώ να συναντήσω τον Σουάμι μόνο για δύο λεπτά;» Του είπα: «Ασφαλώς, θα προσπαθήσω και θα μιλήσω στον Σουάμι για το αίτημά σου». Αργότερα, βγήκε από το γήπεδο και κάθε δύο ριζίματα της μπάλας, συνέχιζε να κοιτάζει για κάποιο συνθηματικό νεύμα από εμένα, για να βεβαιωθεί αν είχα κάποιο μήνυμα για εκείνον και κάποια ευκαιρία να κανονίσω την συνάντησή του με τον Σουάμι. Όταν μου δόθηκε η ευκαιρία να μιλήσω στον Σουάμι, είπα: «Σουάμι, ο Sachin θέλει να παρουσιαστεί και να μιλήσει μαζί σου». Ο Σουάμι απάντησε: «Περίμενε...περίμενε». Ο Σουάμι γνώριζε ότι ο αρχηγός της Ινδικής ομάδας δεν μπορούσε να αφήσει ξαφνικά το γήπεδο και να έρθει να του μιλήσει. Στη διάρκεια των αναψυκτικών, ο Sachin ήρθε και κάθισε δίπλα στον Σουάμι, ενώ είχε εισέλθει στο γήπεδο ένας αντικαταστάτης του. Φαίνεται ότι ο Σουάμι του είπε: «Μην ανησυχείς, οτιδήποτε κάνεις είμαι μαζί σου». Όλοι οι παρευρισκόμενοι εκεί θυμούνται τον Σουάμι να τον χτυπάει ελαφρά στην πλάτη και να τον ενθαρρύνει. Όλοι θυμόμαστε τις φανταστικές στιγμές που μας χάρισε ο Sachin, μετά από αυτό το γεγονός.

Εκείνη την εποχή ήμουν ο Αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου Σάττα Σάι. Κατά την διάρκεια του γεύματος, συζητούσα με τον Zaheer Abbas, ο οποίος είχε φανερά ενθουσιαστεί με τους σπουδαστές μας, οι οποίοι φρόντιζαν τους καλεσμένους. Γι' αυτό τον λόγο, έκανε πολλές ερωτήσεις αναφορικά με το Πανεπιστήμιο Σρι Σάττα Σάι, τους σπουδαστές μας και πώς τους διαπαιδαγωγούμε. Αισθάνθηκα υπερήφανος να τον ακούω να μιλάει έτσι. Στην πραγματικότητα, δεν μπόρεσα να παρακολουθήσω το παιγνίδι, καθώς έτρεχα τριγύρω όλη την ώρα. Διαπίστωσα ότι δεν ήμουν ο μόνος που έτρεχε. Υπήρχαν χιλιάδες σπουδαστές, που δεν μπόρεσαν να δουν τον αγώνα. Όλοι τους προσέφεραν πολύτιμες υπηρεσίες. Η δραστηριότητά τους ήταν απόλυτα σεβαστή.

Πριν τελειώσουμε με την συνέντευξη, θα ήθελα να θυμηθούμε την στιγμή που ο Σουάμι απένειμε το κύπελλο στον Sachin Tendulkar. Αν θυμάμαι καλά, είπατε: «Ο Sachin ξεπέρασε την επίδοσή του, με την

άρση του βάρους της». Γνωρίζω ότι το κύπελλο ήταν πολύ βαρύ. Επίσης, εντυπωσιάστηκα με την ομιλία του Clive Lloyd, που είπε: «Το ταλέντο (φυσικό χάρισμα) είναι δώρο Θεού, και πρέπει να το επιστρέψουμε στον Θεό».

Λοιπόν, η παράκλησή μου είναι – αν επιθυμείτε – να συμβουλευέμετε τους νεαρούς ακροατές μας για την αξία των αθλημάτων, σαν παράγοντες συγκρότησης του χαρακτήρα, ειδικά για την προσέγγιση του Θεού μέσω αθλημάτων, όπως είπε ο Clive Lloyd. Ας πείτε κάτι στους νεαρούς ακροατές μας για το τι θα θέλατε να κάνουν, πώς να ακολουθούν τις συμβουλές του Σουάμι, και με μέσο τα αθλήματα να αναπτύσσουν την προσωπικότητα και τον χαρακτήρα τους. Ο λόγος σ' εσάς, κύριε.

Ναι. Στα αθλήματα, όλοι θέλουν να είναι νικητές πάντοτε, αλλά αυτά διδάσκουν και το πώς να χάνουν, και αν δεν πάρουν το μάθημα πώς φτάνουν στην ήττα και πώς να αποδέχονται την ήττα, τότε είναι πιο πολύ χαμένοι. Έχω την γνώμη ότι μαθαίνει κάποιος να κερδίζει με καλή διάθεση και να αποδέχεται την ήττα με ταπεινοφροσύνη, με την επιθυμία να βελτιωθεί και να είναι ο νικητής την επόμενη φορά. Αλλά το πιο σημαντικό είναι ότι, αν παίζει με το σωστό πνεύμα του παιγνιδιού, τότε είτε κερδίσει είτε χάσει δεν έχει σημασία, διότι στα κατάβαθα της καρδιάς του γνωρίζει ότι έχει δώσει τον καλύτερο εαυτό του στον αγώνα. Δεν είναι θέμα ατομικού εγωισμού, αλλά να προσπαθεί να κάνει το καλύτερο που έχει κληρονομήσει και μέχρι εκεί που φτάνει το ταλέντο ή η επιδεξιότητά του. Ειλικρινά, τον διδάσκει τι είναι σωστό και τι λαθεμένο.

Αναφορικά με το κρίκετ, για παράδειγμα, υπάρχει η φράση, «αυτό δεν είναι κρίκετ», που έχει πολύ νόημα. Χρησιμοποιείται και στην καθημερινή ζωή, η οποία λέει, αληθινά, τι πραγματικά ήταν το κρίκετ τις παλιές εποχές. Είναι δυνατό να επανέλθουμε σ' εκείνο το παιγνίδι. Δεν είμαστε πολύ μακριά. Έχουμε απομακρυνθεί λίγο από αυτό, αλλά νομίζω ότι είναι δυνατό να το προσεγγίσουμε. Πρέπει να θυμόμαστε ότι στο τέλος όλων αυτών των προσπαθειών, ό,τι πετυχαίνουμε με αυτό το άθλημα, είτε γίνεται σε κλειστό είτε σε ανοιχτό γήπεδο, είναι μόνο το δυνάμωμα της πίστης στη δική μας ικανότητα, και αυτή η ικανότητα, αυτή η αυτοπεποίθηση και ικανότητα να σκεπτόμαστε τον εαυτό μας έξω και μακριά από τις καταστάσεις που προκύπτουν κατά την διάρκεια του παιγνιδιού ή της ζωής, είναι μια ικανότητα που μας χάρισε ο Θεός. Συμπερασματικά, ποτέ μην ξεχνάτε τον Θεό, και ποτέ μην παραιτείστε.

Σας ευχαριστώ. Δε σας αποχαιρετώ, επειδή αναμένω με χαρά να σας έχουμε εδώ ξανά, ξανά και ξανά. Ήταν υπέροχα να μιλήω μαζί σας.

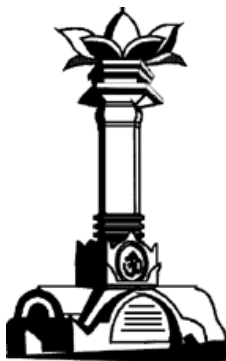
Είμαι βέβαιος ότι έχετε αμέτρητες ιστορίες και περιστατικά να μας πείτε. Αλλά ένα πράγμα να έχετε στο νου σας, την επόμενη φορά που θα έρθετε, να φέρετε μαζί σας και τον Sachin Tendulkar.

Ναι, μάλιστα. Το πρόγραμμα της Ινδικής ομάδας, δυστυχώς, είναι πολύ βεβαρυμένο και δύσκολα υπάρχει διαθέσιμος χρόνος για τους παίκτες, αλλά θα προσπαθήσω να φέρω τον Sachin και όσα πολλά μέλη της Ινδικής ομάδας για να έχουν το Ντάρσαν του Σουάμι. Γνωρίζω, επίσης, ότι ο Rahul Dravid πήγε να ζητήσει τις ευλογίες του Σουάμι στην Μπάνγκαλορ, πριν παντρευτεί. Υπάρχει κάποιος αριθμός παικτών κρίκετ, οι οποίοι είναι πιστοί, και ο Σουάμι υπάρχει για να τους κατευθύνει και φροντίζει.

Ήταν ευχαρίστηση να σας έχουμε μαζί μας. Ευχαριστούμε και Σάι Ραμ.

Σάι Ραμ

(Με την ευγενική παραχώρηση του Ραδιοφωνικού Σταθμού Σάι Παγκόσμια Αρμονία)

*Υπάρχει μόνο μία θρησκεία, η θρησκεία της Αγάπης
Υπάρχει μόνο μία φυλή, η φυλή της Ανθρωπότητας
Υπάρχει μόνο μια γλώσσα, η γλώσσα της Καρδιάς
Υπάρχει μόνο ένας Θεός και είναι πανταχού Παρών!
- Μπάμπα*